

[Hans Knudsen.]

ud heraf, er sådan, at vi med tilfredshed kan gå ind for gennemførelsen af dem.

Jeg vil gerne sige et par ord til det ærede medlem hr. Aksel Larsen i anledning af hans udtalelser om det underændringsforslag, hans parti har stillet til forslaget om indkomst- og formueskatten. Jeg tror ikke, det ærede medlem var tilstede, da jeg i mit første indlæg afviste hans ændringsforslag. Jeg skal derfor gøre det ærede medlem opmærksom på, at dette underændringsforslag er affattet på en sådan måde, at det i hvert fald af rent tekniske grunde ikke kan gennemføres, fordi der i forslaget er en fejl, som giver mulighed for to forskellige beskatninger indenfor samme skala af indtægter mellem 6 000 og 6 500 kr. Jeg må derfor afvise dette underændringsforslag, ligesom jeg må afvise det ændringsforslag, det ærede medlems parti har stillet udenfor betænkningen til lovforslaget om børnetilskud.

Thorkil Kristensen: Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for hans besvarelse af mine spørgsmål vedrørende udgiftssiden af statsbudgettet. Vi er i det store og hele tilfredse med denne besvarelse og er naturligvis enige med den højtærede minister i, at den må indebære en opfordring til os allesammen om at være varsomme. Det er naturligvis regeringen, der har initiativet, selvom jeg erkender, at vi alle her i tinget har et ansvar.

Om enkeltheder skal jeg blot sige, at vi mener, man godt kunne ændre renten for boligstøttelånene allerede nu uden at afvente den nye lovs vedtagelse, fordi fastsættelsen af renten af boligstøttelån jo hele tiden har været noget administrativt og stadigvæk er det. Vi må imidlertid konstatere, at regeringen ønsker at afvente lovforslagets fremkomst i næste måned; så vil der blive lejlighed til at tale om spørgsmålet.

Den højtærede finansminister gjorde den bemærkning, at når vi skulle se på anlægsbudgettet, måtte vi også se på det militære byggeri; iøvrigt sagde ministeren lidt senere, at han ville undersøge, hvordan det rent faktisk gik med de militære udgifter. Jeg forstod, at han tænkte på de samlede militære udgifter, men at der ikke her kunne

stilles væsentlige besparelser i udsigt. Når jeg ikke har nævnt de militære udgifter, hverken anlægs- eller andre udgifter, er det, fordi jeg går ud fra, at vore militære udgifter er bestemt ved det program for forsvarets opbygning, som er fastlagt med støtte af et stort flertal i dette høje ting. Vi står fra vor side stadig på dette programs grundlag og mener, ligesom jeg forstår den høje regering mener, at forsvarets videreudbygning skal fortsætte efter dette programs linie. Hvordan det så rent faktisk går i det enkelte år, afhænger bl. a. af, i hvilket tempo man kan nå at få de forskellige arbejder afviklet. Det har jo været sådan, at man de første år har været noget bagefter. Jeg har forstået, at man nu er ved at få større fart på, så man måske kan indhente nogle af de forsinkelser, og jeg opfatter det sådan, at når man venter, at udgifterne til de militære anlæg vil stige forholdsvis stærkt, er det, fordi dette stadium nu er ved at blive nået; men det kan vi naturligvis ikke nærmere bedømme, og jeg skal ikke gå dybere ind herpå.

Jeg er enig med den højtærede finansminister i, at vi alle må være varsomme med at slå om os med løfter. Jeg ville nok ønske, at den højtærede minister ikke mindst indenfor sit eget parti var nået noget længere med en sådan advarsel sidste sommer, men det er nu for sent, og vi må så håbe, at advarslen må frugte for fremtiden. Jeg erkender, at det er en henstilling til os allesammen.

Jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Hans Knudsen var enig med mig i, at kredsen af skatteydere gradvis skal udvides, når vi befinder os i en periode, hvor der virkelig er stigende levestandard i befolkningen. Derimod skal jeg ikke forsøge at tage det ærede medlem til indtægt for min opfattelse af, hvor grænsen rent konkret skal sættes i den enkelte situation. Der kan vi jo have en forskellig vurdering.

Jeg vil også gerne sige i anledning af en bemærkning, det ærede medlem hr. Hans Knudsen gjorde i fortsættelse af noget, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard havde sagt, at jeg ikke har brugt det udtryk, at det var en forudsætning fra vor side, at rugbrødstilskuddet skulle bortfalde, og at skolebespisningen ikke skulle udvides. Jeg har navnlig ikke brugt det udtryk, at vi